

Leiripäiväkirja 14.- 23.9.2011

Ensimmäinen päivä 14.9

On keskiviikko, tunnelma päiväkodissa on hieman levoton. Päästäänkö tänään aloittamaan leirielämä vai uhkaako luvattu myrsky leirin aloittamista? Aikuiset päättivät siirtää leirin alkua torstaille, koska esivalmisteluja oli vielä jonkin verran tekemättä. Maanantai-iltana pystytetty puolijoukkueteltoa vuoti jonkun verran, joten naisten täytyi laittaa pressu teltan päälle. Lisäksi saimme tiski- ja nuotiopaikan kuntoon tiskausta ja ruuan valmistusta varten. Lasten kanssa juttelimme leirielämästä ja he saivat esittää kysymyksiä, joita tulikin jonkin verran. Valmistelut saatiin kuntoon ja lopuksi vielä pari info-lappua vanhemmille tulevaksi päiväksi. Leirielämä voi alkaa ☺

Toinen päivä, **torstai 15.9**

Aamu alkoi jännittävissä tunnelmissa...

Ihan ensimmäinen leiripäivä ulkona oli alkamassa! Pukeuduimme lämpimästi ja söimme Marjon tekemää velliä ja leipää omista retkilautasista takaverannalla pikkusateen ropistessa kattoon.

Aamupalan jälkeen harjoittelimme omien ruokailuvälineiden tiskausta ja kuivausta. Lapset olivat innoissaan oppimaan uutta, ja hienosti se sujuikin. Kuivaus osoittautui hankalimmaksi hommaksi, mutta aikuisten opastuksella siitäkin selvittiin mallikkaasti!

Päivän touhut jatkuivat leikillä ja telttamajoituksen valmistelulla. Lapset kantoivat makuualustat telttaan, jossa aikuinen järjesteli kaikkien alustoista yhden ison, yhteisen alustan. Se näytti ihan palapeliltä...

Sitten viriteltiin jatkojohtoa telttaan, että saimme sinne hiukan valoa, pesuhuoneen ikkunasta pujotettiin letku tiskiveden saamisen ja kuravaatteiden puhdistamisen helpottamiseksi.

Tämän jälkeen lapset jaettiin kolmeen ryhmään. Ryhmissä toimimme koko leirin ajan touhuten erilaisia asioita. Ryhmät kokoontuivat aikuisten johdolla keksien ryhmille nimet, kannustushuudot ja tanssit.

Eija H:n ryhmän nimeksi tuli Seikkailijat, Eija L:n Pensaat ja Sarin Päivänkakkarasudet.

Ryhmät tekivät kukin oman vaakunan, jotka ovat esillä roikkumassa koko leirin ajan. Niistä tuli upeat ja niissä näkyy lasten yhteistyön jälki.

Tulevina päivinä yksi ryhmä toimii vuorollaan ruokaryhmänä, hoitaen valmiiksi lounaan/ välipalan tai molemmat. Muut kaksi ryhmää ovat tällöin toimintaryhmiä, ja tekevät jotain muuta.

Näin ensimmäisenä päivänä Marinjo kokkasi meille lounaaksi hernekeittoa.

Ulkona maistuu kaikki niin hyvältä...ainakin melkein kaikkien mielestä! ☺

Lounaan jälkeen kävimme eteisessä riisumassa ulkovaatteet, kävimme vessassa, otimme makuupussit kainaloon ja hipsimme telttaan lepäämään.

Sateen ropsiessa Eija H. luki satua lyhdyn valossa ja lapset kuhisivat ja kihisivät makuupusseissa. Taisi olla aika jänskää. Nukkuikohan kukaan??

Sadekuuron loputtua aurinko pilkisti, jolloin Sari ja Eija L virittivät tulet nuotiolle ja alkoivat paistaa välipalaksi muurikkalettuja.

Päivälevon jälkeen Eija H. laulatti lapsia teltassa ennenkuin lähdettiin pukemaan vaatteita päälle ja syömään. Välipalaliskien jälkeen oli vuorossa lelujen keräämistä ja pihan siistimistä. Ensimmäinen leiripäivä oli loppuillaan ja kaikilla oli ollut kuulemma mukava päivä. Opittiin paljon uusia asioita, joita harjoitellaan lisää tulevan viikon aikana. Epävakainen sää ei haitannut ketään ja varmasti päällimmäinen fiilis on väsynyt, mutta onnellinen, ainakin allekirjoittaneella. ☺

Kolmas päivä, perjantai 16.9.2011

Sätiedotteet ovat uhanneet kovilla sateilla, mutta me olemme nauttineet 14 asteen poskia hellivistä keleistä, vain pienet roiskeet taivaalta ovat hieman kastelleet meitä. Pihan syksyn värit ovat alkaneet loistaa kirjavana. Päivä alkoi nuotion sytyttämisellä, ja uneliaat katseet kokoontuivat

puurolautasien ääreen. Omien ruokailuvälineiden hakeminen ei ole enää vaikeaa. Tiskaaminenkin hoituu jo helposti ja pienet kädet kuivaavat omat astiat näppärästi. Aikuiset keittivät nokipannukahvit nuotiolla puuron jälkeen. Oli pieni hetki nauttia näkemästään kupposen äärellä.

Jakauduimme torstaina perustettuihin leiriryhmiin, ja lapset esittelivät oman tsemppihuutonsa toisilleen. Seikkailijat lupautuivat valmistamaan kananuudeliwokkia nuotiolla. Pihalle levisi äärettömän ihana paistetun kanan tuoksu hetkessä, ja jokaisella lapsella oli jokin tehtävä ruoan laitossa. Eija H kantoi päävastuun nuotion luona tietenkin. Päivänkakkarasudet maalasivat narulle ripustettua hallaharsoa maaleilla ja Pensaat jatkoivat heidän jälkeensä. Aurinko hymyili meille harson takaa ja värit loistivat hetken entistä kirikkaampina. Lopuksi aikaa jäi myös pihaleikeille. Leikimme ketun häntää ja eläinpantomiimia. Lapsilla on ollut aikaa leikkiä myös omia tärkeitä vapaita leikkejään.

Seikkailijoiden tekemä ruoka oli taivaallisen hyvää. Ulkona ollessa ruokahalu herää paremmin ja ruokaa saa olla jopa enemmän. Sisällä käytiin kuorimassa likainen vaatekerros pois ja pian jo jalat sipsutteli teltaan lepäämään. Teltta tuntuu olevan monen mielestä se jännittävin kohta päivästä. Perjantaina nukkui jo useampi vaikka tuuli heiluttelikin äänekkäästi pressua sen katolla. Tämähän on kivaa! Rentoa ja huoletonta elämää. Pitkäniemi vaikenee hetkeksi!

Neljäs päivä, **maanantai 19.9.2011**

Värikkäisiin kurahousuihin pukeutuneet Menninkäiset palasivat viikonlopun vietosta takaisin leirielämän pariin. Punaiset posket puhkuivat intoa uudesta alkavasta viikosta. Ja pian leiriltä kohosi nuotion savu kutsuen lapsia aamiaiselle. Päivänkakkarasusien ryhmä aloitti aamunsa nakkien ja porkkanoiden pilkkomisella. Heillä oli edessä nakkisopan tekeminen terassilla toisia varten. Jokaisella oli oma tärkeä osuus keiton valmistamisessa. Sillä välin Seikkailijat maalasivat harsokangasta ulkona, ja siitä valmistuikin hieno taideteos, kun jokaisen pensseli oli saanut

koskettaa harson pintaa. Pensas ryhmä keskittyi erilaisten pihaleikkien pariin, jotka kehittävät lasten yhteistyötaitoja.

Meille saapui Nokian Uutisista toimittaja tekemään leirielämästämme juttua. Onhan se ihan mukavaa, kun toiminnastamme tietää muutkin kuin me... Teltassa Eija L soitti kitaraa ja laulatti lapsia ennen satua. Maanantaipäivänä melkein kaikki lapset nukahtivat telttaan. Teltasta kuuluikin pientä kuorsausta tuulen taivutellessa teltan seinää. Iltapäivän nautimme pihalla syksyn ihanasta kuulaasta säästä. Sitten olikin jo aika kerätä leirin tavarat kasaan ja toivottaa toinen toiselle heit!

Viides päivä, **tiistai 20.9.2011**

Seikkailijat ja Päivänkakkarasudet tekivät omat retkensä lähimaastoon. Kumpikin ryhmä oli ollut rakentamassa majaa. Meillä onkin tähän tarkoitukseen hyviä paikkoja luonnossa. Pensasryhmä oli nyt vastuussa ruoan laitosta. Jauhelihaa käristettiin muurikkapannulla sipulin kera, ja riisi kiehua porisi. Tarkoituksena oli tehdä jauheliharisottoa. Lapset olivat hyvin kiinnostuneita sen tekemisestä. Yhdessä tehden siitä syntyikin maukasta ruokaa taas kaikille! Marinho pyysi lapsia vielä voitelemaan leivät toisille lapsille. Retkellä olleet lapset pääsivät luvattuun aikaan syömään ruokiaan.

Tiskivedet on varsin kätevä ottaa letkulla kylpyhuoneen kautta. Tiskaaminen on niin suosittua, että jono ei meinaa edetä aina eteenpäin. Jokainen lapsi kantoi oman makuupussinsa telttaan olkapäällään. Katja luki tänään lapsille Heinähattua ja Vilttitossua. Takana on taas yksi mukava leiripäivä. Kuinkahan me ollenkaan pystymme ensi viikolla sisällä olemaan, kun ulkoilu on näin kivaa!

Kuudes päivä, **keskiviikko 21.9.2011**

Aamu oli suhteellisen lämmin ja kuiva, joten saimme syödä aamupalan nuotion äärellä. Kaikki lapset toimivat kuten muinakin päivinä; söivät, tiskasivat ja alkoivat leikit.

Kun kaikki aikuiset olivat paikalla, keräännymme yhteen ja lähdimme retkelle Sarpatinharjulle. Tarkoituksenamme oli kerätä erilaisista luonnonmateriaaleista soittimia tulevaan luontojuhlaan. Jokainen keksi mitä hienoimpia soittimia, joiden ääniä kokeilimme yhteisessä piirissä. Saimme aikaan kunnan luonto-orkesterin!

Sitten keräsimme soittimet laatikkoon ja lapset pääsivät majojen tekoon. Löysimme sopivan metsäalueen, jossa oli hyviä lahoja runkoja tähän tarkoitukseen. Leikit sujuivat ja touhua riitti, kunnes koitti ruoka-aika. Nokka kohti leiriä ja syömään. Tällä kertaa Marinjo oli valmistanut meille ruuan ja niin pääsimme "valmiiseen" pöytään.

Telttaan saimme vierailevan sadunlukijan, Liisan, joka näin pääsi myös kokemaan telttailun ihanuuden ja tunnelman. Hyvin se alkava viikko ja telttaelämään tottuminen näköjään tuottaa tulosta ja unikin on alkanut maittamaan. Välipalaksi saimme jätskiä ja sitten koittikin kotiinlähtö.

Illalla vanhemmat pääsivät vanhempainillassa leiritunnelmaan, kun jokainen sai miettiä intiaaninimilistalta itselleen tämänhetkistä tunnetilaa muistuttavan nimen ja kertoa, miksi juuri se nimi oli sopiva. Teltassa tunnelma oli todella lämmin ja leppoisa. Eskarivanhemmat jäivät telttaan käymään läpi eskarijuttuja Eija L:n kanssa ja viiskarivanhemmat lähtivät Eija H:n ja Sarin opastuksella valmistelemaan suklaabanaaniveneitä. Nuotiolla paistetut veneet kahvin kera maistuivat ihanalta ja lopulta saatiin seuraksi myös eskarivanhemmat, jotka eivät millään olisi malttaneet tulla teltasta ulos...Liekö syynä ollut ihana sateen ropina ja mukava tunnelma! ☺ Ilta sujui mukavasti pienestä sateesta huolimatta, eikä kellään ollut kiirettä kotiin. Kiitokset vanhemmille palautteesta ja osallistumisesta!

Seitsemäs päivä, torstai 22.9.2011

Järjestelimme hieman perjantapäivän luontojuhlia lasten kanssa. Pensaatryhmä kävivät läpi varjoteatteriesitystään, ja Päivänkakkarasudet

suunnittelivat Sarin johdolla liikuntarataa. Varjoteatteriin valittiin kolme pukkia satu, johon löytyi pahviset hahmot ennestään. Sitten vain lakana, lamppu, musiikki ja muut lavasteet. Jokainen ryhmässä löysi oman roolinsa. Antti halusi olla kehärummun ja maracassin soittaja tietyssä kohtaa. Elli-Maria soitti rytmikapuloita kuvaamaan pukkien askeleita. Fiina, Meeri ja Emily olivat pukkeja. Benjamin tykästyi sillan alla lymyvän peikon rooliin. Pensas-ryhmä ehti tehdä retken vielä Sarpattiin rakentamaan eilisiä majoja. Seikkailijat paistoivat muurikassa lihaa kastiketta varten ja pilkkoivat salaattiin aineksia. Saimme kaikille maittavaa ruokaa. Söimme ruoan sateen piiskatessa terassin kattoa. Siinä oli tunnelmaa. Sitten viimeisen kerran päivälevolle telttaan, sillä huomenna ajattelimme valvoa juhlaohjelmankin vuoksi, joka venyttää päivää.

Kahdeksas päivä, **perjantai 23.9.2011**

Aamu täyttyi touhusta, koska oli saatava juhluvieraille paikat kuntoon. Vanhan puolen väki saivat kutsut meidän pihajuhlaan, jolloin he pääsivät kokeilemaan hieman leirielämän tunnelmaa ja tuoksua. Sitä savun tuoksua, johon on jo oikeastaan nenä tottunut... Keräännymme kaikki pihan keskelle, josta hajaannuimme eri pisteisiin pienemmissä ryhmissä. Eija H ja Seikkailijat antoivat aimo pläjäyksen musisointia luonnon omilla instrumenteilla. Oli keppiä, kiviä, varpua yms. joilla pystyy tuottamaan mitä erilaisempia ääniä. Soittimen ei tarvitse aina olla oikea. Liikuntaradalla joutui ratkomaan erilaisia asioita, jolloin koko kroppa sai kyytiä. Tuollaiset harjoitukset kehittävät myös aivotoimintaa. Ja tukevat lapsen muuta opetteluja. Teatteri Hätsynpika esitti ohjelmansa viisi kertaa yhteensä. Viidennen kohdalla ei edes jaksanut enää jännittää... Se meni jo rutiinilla! Hienosti kaikki lapset hoitivat oman osuutensa. Tarjoilun takana oli Marinjo, joka jakoi Linnun kynsiä, Ketun herkkupaloja, Hirven papanoita ja kumma kyllä ne tekivät kauppansa! Juhlavieraat kiittivät ja lähtivät omalle puolelleen.

Sitten paistamaan ranskalaisia ja lihapullia nuotiolle...Kun masut olivat täynnä lapset saivat leikkiä jonkun aikaa kunnes heidät kerättiin yhteen päätöstilaisuutta varten. Tikkupullataikina pullisteli peiton alta kutsuvasti, ja pian päästäisiin niitäkin pyörittelemään tikun ympärille. Ryhmät kasautuivat omiin porukoihin. Jokainen sai pienen päätöspuheen jälkeen todistuksen muistoksi leiriajastaan. Todistuksessa luki, että leirillä lapsi on oppinut yhteistyötaitoja, ongelmanratkaisua, hetkessä elämistä ja luonnosta nauttimista. Totta kai muutakin, ja jokaiselle lapselle leiri merkitsi vielä jotakin omaa ja erityistä. Lapset ovat yleensä ottaen ennakkoluulottomia kaikkien asioiden suhteen, ja siitä meillä aikuisilla on paljon opittavaa. Ylpeät sormet puristivat vihreää todistusta tiukasti. Katselimme leirin puitteissa toisiamme nyt viimeisen kerran. Pienet sormet muotoilivat seuraavaksi taikinasta oman tikkupullan, jonka he paistoivat nuotiolla vuorotellen. Nuotion ympärillä oli aavistus haikeutta pienten kuin isojenkin mielissä. Tämä jätti pysyvät muistot, ja uskoisimme, että keväällä uusimme leirin. Sen lisäksi leiri herätti uusia tapoja tehdä töitä lasten kanssa. Ruokaa tulemme tekemään nuotiolla nyt muulloinkin useammin, sillä päiväkotiin hankitut välineet suovat siihen hyvän mahdollisuuden. Ulkoilua ja retkeilyä lisäämme varmasti. Kokeilussa ei oikeastaan ollut mitään negatiivista. Kaikki mitä siitä sai oli pelkästään uutta ja valaisevaa. Ja kuten todettiin... arkea on hyvä välillä sekoittaa, sillä juuri sen myötä keksii jotain uutta ja parempaa. Kuulimmepa myös senkin, että poissaoleville lapsille oli ollut todella vaikeaa olla pois päiväkodista leirin aikana. Ihan oli itku tullut, kun oli joutunut kipeänä ollessaan jäämään kotiin. Kiitos kaikille, jotka olette lukeneet tätä päiväkirjaa. Kiitos ihanasta palautteesta ja kannustuksesta. Aika oli meille kaikille hyvin mieleenpainuva!